

ŽUPNIJSKO GLASILO

župnij

Svetega Jerneja in Svetega Antona
Padovanskega

Leto XXI; številka 475 datum 22.1.2017

Moje jaslice ... Ste kdaj razmišljali, zakaj so jaslice tako privlačne? Zakaj, ko jih zagledamo, se nam zasvetijo oči? Zanimivo je opazovati, kako pri otrocih, mladih, odraslih in starejših, pa tudi pri tistih, ki ne verujejo ali so celo sovražni do Cerkve, **pogled na jaslice prebudi posebno nežnost in prijaznost.** ... *Pred tremi leti sem od dragega prijatelja dobil za rojstni dan glinene jaslice. Kdo pa ti danes še podari nabožen predmet ali jaslice? Vesel sem jih bil in to zanimivo darilo je seveda dobilo mesto pod smrekico in vsako leto me pogled na sveto družino tudi spominja na osebo, ki mi jih je podarila. **Tak dar ni dragocen samo zaradi materialne ali umetniške vrednosti, ampak nosi v sebi izredno simbolno moč.** Verjetno je po naših domovih precej »kitajske plastike«, ki nima nobene ekonomske vrednosti, a zagotovo predstavlja spomin na družinskega člana, prijatelja ali morda na drago osebo, ki je ni več med nami. ... **Jaslice so edinstven simbol božiča, predstavljajo prisotnost Boga v našem domu in obenem odsevajo željo po svetem in božjem, ki je v nas.** Temu lahko pripišemo razlog za veselje ob jaslicah, saj se nehote zavemo, da je **Bog v svoji nežnosti, kot nebogljen otrok, prisoten v našem domu in vsakdanjem življenju.** Ta vidik gotovo nagovarja tudi t.i. oddaljene kristjane ali tiste, ki trdijo, da ne verujejo, saj vsak od nas se razveseli občutka, da je nekaj presežnega v njegovem življenju. Verniki ob jaslicah ne smemo pozabiti, da tiste figurice predstavljajo odgovor mladega dekleta na Božje povabilo, da bi postala mati Stvarnika; tako se Božja beseda naselila v zgodovino človeštva in vsakega od nas. **Postavljanje jaslic** v dobi, ko so socialne krivice na dnevnem redu vsakdana, ko je upanje samo še abstrakten pojem in ko je človeško življenje merjeno samo še skozi ekonomsko vrednost **predstavlja točko preloma z negativnim in naš odgovor na Božje povabilo, da upamo v boljše življenje.** Vsake jaslice so **kraj srečevanja družine, morda kraj tihe molitve ali premišljevanja o Bogu, so kraj umirjenosti in povabilo k spoštovanju in ljubezni.** Morda vse to zveni zelo idealno in oddaljeno, toda tukaj lahko najdemo odgovor na svojo osamljenost ali vsakdanje težave. **Ne smemo si pustiti vzeti tega svetega okolja, ki nas vabi k drugačnemu življenju, ki v nas prebuje upanje.** Popusti, javnomnenjske ankete, stavke, gibanja vrednosti delnic, dokapitalizacija bank ali število všečkov na Facebooku niso vrednote, kakor nam želijo prikazati številni mediji, ampak skušnjave, da bi postavili minljivo na mesto, ki pripada večnemu. Jaslice ne oddajajo slepilne svetlobe, ampak so **svetilnik***

vrednot, ki nam ponuja luč za plovbo v pravo smer in nas odvrča od slepilne svetlobe lažnih prerokov. So **svetilnik**, ki mlade usmerjajo k pravi vrednotam, ki vabijo vse generacije k zasledovanju družinske povezanosti. Kakor je spomnil papež Frančišek v eni izmed svojih srednjih avdienc »**v pravkar rojenem otroku, ki potrebuje vse, ki je zavit v plenice in položen v jasli, je vsebovana vsa moč Boga, ki rešuje. Treba je odpreti srca za mnogo majhnosti in mnogo čudovitosti, ki sta v tistem otroku. To je čudovitost božiča**«. Verjetno ni enostavno postati »mnogo majhni« v svetu, ki nas sili k veličini, napihnjenosti in napuhu, k razkazovanju moči in blišča. Zagotovo pa je to zelo koristno in dragoceno.

Naj bodo moje, tvoje, naše jaslice točka srečevanja, druženja in prijateljevanja med nami in z novorojenim Jezusom. Tiste skromne plastične ali umetelno izdelane figurice naj bodo povod zgodb in dragocenih spominov, njihova svetloba pa naj nas spodbudi, da bi vedno iskali luč. Sveta družina naj nas spomni, da je upanje v Božjo pomoč večje od slepilne svetlobe lažnih prerokov in da smo tudi mi, kakor sveto Dete, neizmerno ljubljani v Očetovih očeh.

Pon., 23. 1. Zaroka Marije in Jožefa	Ob 17. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter v priprošnjo za dušno in telesno zdravje
Tor., 24. 1. Frančišek Saleški	<i>Imej potrpljenje v vseh stvareh, predvsem pa s samim seboj.</i> <i>sv. Frančišek Saleški</i> Ob 17. uri za + Nevenko Mrak
Sre., 25. 1. Spreobr. ap. Pavla	<i>Doma ne bo daritve – sv. maše!</i> <i>Sklep tedna molitve za edinost kristjanov</i>
Čet., 26. 1. Timotej in Tit	Ob 17. uri za + Zdravka Švajgerja – <u>po maši</u> <i>srečanje ob Svetem pismu</i>
Pet., 27. 1. Angela Merici	<u>Ob 9. uri</u> v »Dom Hmelina« v dober namen Ob 17. uri za + Ljudmilo Tomšič
Sob., 28. 1. Tomaž Akvinski	<u>Ob 12. uri</u> ob življenjskem jubileju ... Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter v priprošnjo za dušno in telesno zdravje Ob 17. uri za + Zvonka in Antona Plemena
Ned., 29. 1. 4. NEDELJA MED LETOM NEDELJA SVETEGA PISMA Ob 8. uri za + Ljudmilo in Ivana Buzzi	<i>Vedno, ko se srečujem z besedilom blagrov, ostrmim od čudenja, a tudi onemim od nemoči. Kako se bližati tem veličastnim besedam in kako jih na kratko približati drugim. Tokrat se ustavimo samo ob besedi »blagor«. Kaže, da je Jezus uporabil ustaljeno literarno obliko blagrovanja. Poznamo jo že v Stari zavezi in je lepo izražena v začetku psalmov: »Blagor človeku, ki ne hodi po nasvetu krivičnih, ... temveč se veseli v Gospodovi postavit« (Ps 1,1). Seveda so si v Stari zavezi pod besedo blagor predstavljali predvsem bogastvo in uspeh kot Božje plačilo za človekovo pravičnost. Jezus pa paradoksalno pokaže na blagor tistih, ki so žalostni ali trpijo krivico. V grškem jeziku, v katerem so napisani evangeliji, so razlikovali</i>

<p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Alberta Kebra</p> <p>Ob 11.30 za + Marijo in Milana Gosaka</p>	<p>izraz srečen in blažen. Izraz srečen so uporabljali filozofi, izraz blažen (makarios) pa evangeliji. Prvi izraz je psihološki: dobro se počutiti. Drugi izraža gotovost, da smo na pravi poti. Kdor najde zavetišče pred dežjem, je srečen, drugi pa kljub dežju nadaljuje pot, a je zadovoljen, ker bo prej prispel domov, in mirno prenaša neprijetno vreme. Ta vidik ustreza pomenu evangeljskih blagrov: »Si reven? Žalosten? Te preganjajo? Ne bodi žalosten! Vse se bo dobro končalo.« Prvi vidik je sreča, ki jo je mogoče doseči s kozarcem dobrega vina ali druge alkoholne pijače, z udeležbo na zabavi ... Ljudje so v tistih trenutkih veseli, a kaj, ko ti trenutki hitro minejo. Potrebno jih je vedno znova »obnavljati«. Kozarcu vina dodati drugega in tretjega, z ene zabave oditi na drugo. Ali ni to tragika našega razbolenega in nezadovoljnega sveta, da mora enemu obisku diska dodajati vedno nove, enemu odmerku omame vedno nove? Ta svet hrepeni po sreči in meni, da bo s »seštevanjem« kratkotrajnih sreč dosegel neminljivo. Povrhu pa nas minljivi trenutki sreče ne napolnijo z občutkom smisla, ki ga rojeva gotovost, da smo na pravi poti, ki nas vodi h končnemu cilju, k dosegu vira prave sreče – k Bogu. Samo on nam zagotavlja trajno srečo – to je blaženost. Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem</p>
<p>Brati Sveto pismo pomeni pri Kristusu poiskati nasvet. <i>sv. Frančišek Asiški</i></p>	

Vabljeni na **TEČAJ PRIPRAVE NA ZAKON** na Muti – v župnišču –
25. in 26. 2. 2015 od 17. do 20.00

Prijave na telefon: 02/878 84 38 ali 070/863 462 ali
na e-mail dominika.verhnjak@gmail.com

Vsi dekanjski duhovniki vam ga, bodoči mladoporočenci, toplo priporočamo!

<p>Pon., 30. 1. Hijacinta Mariscotti</p>	<p>Ob 17. uri za + Marijo in Jurija Modriča ter (2) Franca in Gregorja Miklavca</p>
<p>Tor., 31. 1. Janez Bosko</p>	<p>Ob 17. uri za vse + na Lopertovem</p>
<p>NAMEN APOSTOLATA MOLITVE</p>	<p>Da bi vsi, ki so v stiski, še zlasti ubogi, odrinjeni in begunci, v naših občestvih našli odprte roke in tolažbo.</p>
<p>Sre., 1. 2. Brigita Irska</p>	<p>V Dravogradu ... srečanje duhovnikov koroškega naddekanata z nadškofom metropolitom msgr. mag. Alojzijem Cviklom DJ</p>
<p>Čet., 2. 2. JEZUSOVO DAROVANJE SVEČNICA Blagoslov sveč Prvi četrtek</p>	<p><i>Ko se vozimo iz kraja v kraj, nas ob cesti spremljajo in usmerjajo različna znamenja: prometni znaki in smerokazi. Kaj bi rekli o nekom, ki se nanje jezi in dela po svoje? Komu bi takšen človek škodil? Dejstvo je, da kdor ne sprejema tega, kar mu znamenja nakazujejo, je nespameten.</i> O tem, da bo Jezus znamenje, mimo katerega ne moreš kar ravnodušno iti, je govoril že starček Simeon. Ko je malega Jezusa vzel v naročje, je z veliko radostjo zapel Bogu hvalnico. Iz svetopisemskega odlomka, ki ga beremo na svečnico lahko tudi</p>

<p>Ob 8. uri za žive in + župljane</p> <p>Ob 17. uri za nove duhovniške, redovniške in misijonske poklice</p>	<p>razberemo, da je to, kar je povedal Mariji, prava preroška napoved. Po Božjem navdihu je namreč odkril, da je Jezus znamenje samega Boga. Tega je Simeon slavil, ker mu je dal spoznati Jezusa, ki je luč v razsvetljenje vseh narodov. Jezus je torej prišel na svet za vse ljudi. <u>Tudi zate in zame!</u> Vse ljudi želi osrečiti s svojo lučjo. Nevidni Bog je poslal med ljudi svojega Sina, da bo njegovo znamenje med ljudmi, da bo po njem viden in razpoznaven, da bo luč v razsvetljenje vseh narodov. Kdor je z Jezusom povezan kakor podoba sveče, kdor nosi v sebi isto življenje, kot je v Jezusu, ta lahko tudi sam postane vidno znamenje nevidnega Boga med ljudmi, lahko postane luč za druge.</p>
<p>Pet., 3. 2. Blaž</p>	<p>Prvi petek - ob 17. uri za + Miro Stepišnik in moža Stanka Blagoslov sv. Blaža</p>
<p>Sob., 4. 2. Neža</p>	<p>Ob 15. uri pri Mariji ??? Prva sobota - ob 17. uri za + Alojza Grubelnika</p>
<p>Ned., 5. 2. 5. NEDELJA MED LETOM</p> <p>Ob 8. uri Bogu in Devici Mariji v zahvalo ter v priprošnje za dušno in telesno zdravje</p> <p>Ob 10. uri na Sv. Antonu za + Jožefa Kovača in vse + na Brunčkovem</p> <p>Ob 11.30 za + Antonijo in Antona Robnika ter vse + Nemčeve</p>	<p>Prva nedelja – darovanje za potrebe župnij</p> <hr/> <p><u>Kristus nam v današnjem evangeliju naroča:</u> »Vi ste luč sveta. Tako naj vaša luč sveti pred ljudmi, da bodo videli vaša dobra dela in slavili vašega Očeta, ki je v nebesih« (Mt 5, 14. 16). Lahko je biti luč v obilju in varnosti lastne sobice, a je to lahko sebično dejanje, kajti pomeni, da svetimo le sebi. Ni lahko svetiti v prerivanju in hrupu trga, a tu je naša luč najbolj potrebna. <u>Današnji evangelij pa nam daje še drugo podobo: podobo soli, ki dopolnjuje prvo o luči:</u> »Vi ste sol zemlje.« Podobi luči in soli nam govorita, da ni lahko služiti, a je služenje v družbi potrebno. V Jezusovem času je imela sol pomembnejšo vlogo, saj niso poznali hladilnikov in zamrzovalnih skrinj. Če so hoteli dlje časa ohraniti živila, zlasti meso in ribe, so jih morali osoliti. Kakor je sol ohranila hrano pred pokvarljivostjo in propadom, tako ljudje, ki služijo drugim in se jim dajo na voljo, varujejo družbo pred pokvarjenostjo in propadom. Taki ljudje družbo »držijo pokonci«. Gorje družbi, kjer ne bi bil nihče pripravljen služiti. Svet nujno potrebuje ljudi, katerih dobra dela bodo svetila kakor luč. Z zglednim življenjem, z opravljanjem dobrih del najboljše pričamo za Boga. Lahko pa bi tudi obrnili trditev, da vsakdo, ki opravlja dobra dela, oznanja Boga, saj dobrota in dejanja ljubezni kažejo na Kristusa in na njegovo božanstvo, ker »je Bog ljubezen« (1 Jn 4,8). Prosimo Gospoda, da bi mogli svoja dobra dela opravljati v povezanosti z njim in tako pričati o njegovi dobroti. Po: B. Rustja, Tvoje obličje iščem</p>

**Kakor eno svečo prižgemo ob plamenu druge,
tako se razvname vera ob veri.** Romano Guardini